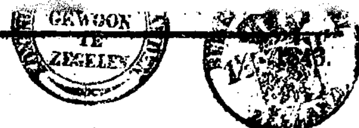
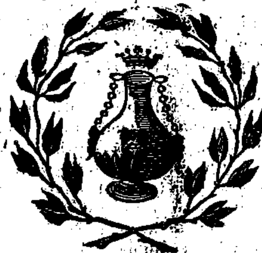
No. 148.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 11 December.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

AMERIKA.

NIEUW-YORK, den 28. October. Als het kalf verdronken is, dempt men den put; als de professor doodgestoken is, werpt men den ponjaard weg; dit laatste is ten minste nog onlangs gebeurd. De Heer *Dwight*, professor aan het kollegie van Sale, te New-Haven, had een' student eenige verwijtingen gedaan, welke deze vermeende niet te verdienen; het gevolg hiervan was eene hevige woordenwisseling, bij welke de student, met name *Fassit*, zich eindelijk zoo ver door zijne drift liet vervoeren, dat hij een ponjaard, dien de Amerikaansche studenten, in navolging van de studenten der midden-eeuwen, aan eenen bandelier hangend, bij zich dragen, uit de schede haalde en er den professor zoodanig mede trof, dat deze aan de gevolgen overleden is.

Fassit is de zoon van een der aanzienlijkste kooplieden van het land. De daad in drift en niet met voorbedachten rade gepleegd zijnde, zoo eischen de wetten zijn leven niet en is hij mitsdien onder borgtogt op vrije voeten gesteld.

De gebeurtenis heeft zulk een' indruk op de studenten gemaakt, dat zij onderling afgesproken hebben, voortaan geene ponjaarden meer te dragen.

TURKIJE.

VAN DEN BENEDEN-DONAU, den 12. November. De omwenteling in Griekenland heeft bij ons veel opzien verwekt; want hoezeer ook niet vele eigenlijke Grieken in Moldavie en Wallachije wonen, zoo leven toch bij ons zoo vele nakomelingen van de *fanariotische vorsten* en hun gevolg, welke in de achttiende eeuw deze vorstendommen overstroomden, dat er bijna geene, enkele, eenigzins aanzienlijke familie bij ons gevonden wordt, welke niet van vaderlijke of moederlijke zijde van Griekschen oorsprong is. Er wordt bij ons zeer goed Grieksch gesproken: men hoort in goed gezelschap evenveel Grieksch als Fransch; daarentegen kan menige aanzienlijke vrouw, — welke zich in vier talen mondeling en schriftelijke weet uit te drukken, — de landstaal noch lezen noch schrijven; en slechts ter naauwernood verstaan. Den meesten weerklank vindt de Grieksche omwenteling evenwel in het op den regteroever van den Donau gelegene Bulgarijë. Daar gelooft men thans aan de ontbinding van Turkije, en dat eindelijk het verlossingsuur voor de Christenen geslagen heeft. Bij ons, waar de geestelijken gewoonlijk de beeltenis van den Russischen keizer naast hunne heilige beelden hebben hangen, kan het natuurlijk niet missen of aller oogen zijn op Rusland gevestigd. De Bulgarijsche zamenzwering, welke vele gevangennemingen in Gallacz ten gevolge had, heeft geene verdere uitkomsten opgeleverd, en toch maakt de groote geheimzinnigheid, met welke het onderzoek bewerkstelligd werd, velen beangst; en daar men geen eigenlijk hoofd der zamenzwering heeft hooren noemen, zoo vraagt men van welke zijde dezelve is aangestookt.

— Groote verwachtingen knoopen zich in Griekenland en Turkije aan de geruchten van den wankelenden gezondheidstoestand des sultans, *Abdul-Meschid*, die, naauwelijks den leeftijd van jongeling ingetreden, door zijne uitspattingen zoo verzwakt is, dat hij een grijsaard dan een jongeling gelijkt. Men zegt bovendien, dat de tering, volgens anderen bederf in het ruggemerg (*tabes dorsalis*) zich bij hem heeft geopenbaard. Het behoeft niet gezegd, dat zijn dood in Griekenland en Turkije even zeer van de eene zijde gevreesd als van de andere gewenscht wordt. In elk geval zou zijn dood thans van onberekenbare gevolgen voor Turkije zijn, nu zich reeds overal verschijnselen van ontbinding opdoen.

ENGELAND.

— Hier te Londen wanhoopt men nog maar niet aan het vinden van het middel, om ballons of luchtschepen te besturen. In een der laatste nummers van den *Sun* las men nog daaromtrent het volgende.

« De heer *Monck Mason* maakt steeds veel werk van de ballons en zoekt dus ook noodwendig naar het middel, om dezelve in de lucht te bestieren. Hij heeft heden (den 30. November) hier te Londen aan de *Willi's Rooms* eene proefneming gedaan, die gegronde hoop geeft, dat men de oplossing van dit vraagstuk nadert. Hij heeft een elipsvormigen ballon van geoliede zijde vervaardigd, en zich bedienende van eenige gedeelten van het beruchte luchtschip van den Heer *Henson*, heeft hij daaronder een ligt houten raam geplaatst, hetwelk langer is dan breed. Aan dit raam hangt een wagentje, waaraan eene, insgelijks uit geoliede zijde vervaardigde schroef van *Archimedes* gehecht is. Deze uitvinding is alzoo eene vernuftige vereeniging van al wat er tot dusverre omtrent de zaak uitgevonden is. Aan het achtergedeelte van het wagentje is voorts een roer, van den vorm van een' vlieger; dit roer is bestemd om de opstijging van den ballon te matigen. De schroef van *Archimedes* wordt door een werktuig in het inwendige van het wagentje in beweging gebragt. Bij de gemaakte proefneming heeft men den ballon vastgemaakt aan eene kolom, rondom welke hij wentelen moest; toen heeft men de *Archimedes*-schroef in beweging gebragt en de ballon is begonnen te stijgen; wanneer de schroef ophield te werken, hield de ballon ook stil. Men heeft deze proefbewerking ettelijke malen herhaald en de uitkomst heeft steeds aan de verwachting beantwoord. Het roer heeft men tot dus verre nog niet beproefd, dit is voor eene volgende reize bepaald."

— In den Staat Maine in Noord-Amerika is een verbazend groot dier uit de voorwereld opgegraven men zegt van 4000 ponden gewigt. In Missouri is niet ver van de plaats, waar *Koch* zijn beroemd mammouth-geraamte vond, een groot veld van beenderen, niet diep onder den grond, somtijds slechts een halve el ontdekt, waaronder beenderen van dieren, die nog geheel onbekend zijn.

— De wilde olifantjagers in Bengalen hebben op eenen afstand van niet meer dan 150 Engelsche mijlen van Calcutta, eenen stam wilde menschen aangetroffen, die zich weinig van de apen onderscheiden en menschenvleesch eten. Zij trekken bij troepen van de eene wildernis naar de andere en maken zich een soort van verblijf op de boomen in de bosschen. De olifantsjager, die in handen dezer kannibalen valt is verloren. Zij worden Koekis geheeten en hebben eene korte en ingedrongene gedaante. Vroeger zijn wel dergelijke berigten betwijfeld, doch de laatste zijn van dien aard, dat het bestaan van dezen afschuwelijken stam, die evenwel klein is, als bewezen mag aangenomen worden.

— In de menagerie van den Heer *Wombwell* te Leeds, waren twee schoone leeuwen en twee luipaarden in eene kooi te zamen. De dieren waren zeer leerzaam, men had ze aan de zamenwoning gewend en slechts bij de spijziging pleegde men ze nog te scheiden. Onlangs kwam men op de gedachte, hen ook hunne maaltijden gemeenschappelijk te laten houden. Maar naauwelijks had de eene luipaard een stuk vleesch gevat, of een der leeuwen wierp hem met éénen slag zijner klaauwen dood neder. De andere werd slechts door de tusschenkomst der wachters gered.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 6. December. Eene buitengewone plegtigheid zal zoo in de Residentie, als hier, benevens te Haarlem en te Utrecht, 's Konings jaarfeest ditmaal bijzonder gekenmerkt hebben, te weten de opening van den weg der Hollandsche Spoorweg-Maatschappij, geheel door van hier tot 's Gravenhage en, in verband gebragt met den Rijnspoorweg, de opening van den Spoorweg, van 's Gravenhage af, tot Utrecht toe, waar voorts het inwijdingsfeest van laatstgemelden weg gehouden zal worden.

De Hollandsche Spoorweg-Maatschappij had vermeend ook haren feest-rid uit de Residentie te moeten doen uitgaan, en had alzoo aan de autoriteiten en bijzondere personen, die door haar uit Amsterdam, Leyden en Haarlem genoodigd waren, gelegenheid gegeven de reis met eenen buitengewonen, ten zeven ure des morgens van hier afrijdenden trein, naar 's Gravenhage te doen. Deze togt werd met eenen trein van in al negen wagens, zonder overdreven aanzetting van snelheid, in korten tijd van een uur en vijftig minuten volbragt. Aan het nieuwe fraaije Stations-Gebouw te 's Gravenhage is omstreeks zeven kwartier uurs vertoefd geworden, tot veraangenaming van den tijd aldaar bragt niet weinig bij, dat men aldaar in een der vertrekken de keurig bewerkte houten modellen en daarbij behoorende plannen van de voornaamste bruggen van den weg kon bezigtigen. Onder de Ingezetenen van 's Gravenhage, die gedurende deze pooze, ofschoon niet met voornemen om de reis mede naar Utrecht te maken, het stations-gebouw kwamen beroeken, merkte men onder anderen op Z. Exc. den Heer Minister van Justitie.

Na dat voorts Z. Exc. de Minister van Binnenlandsche Zaken en, die Z. M. den Koning bij deze plegtigheid vertegenwoordigde, aan het station gekomen was, werd het sein tot het aanvangen van den feestrid gegeven en plaatste zich Z. Exc. de Heer Minister, benevens den Heer Gouverneur van Noord-Holland, den Heer *Kahn*, als vertegenwoordiger van den Heer Gouverneur van Zuid-Holland en de leden van den Raad van administratie van den spoorweg, in het groote staatsie-rijtuig, bekend onder de benaming van de koninklijke Berline; ook de autoriteiten, als bezendingen uit de Regeringen van de steden 's Gravenhage en Leyden, de Heeren Burgemeester en Secretaris der Stad Haarlem, enz., namen plaats in de rijtuigen, en verdere genoodigden volgden dit voorbeeld.

De terugtogt van 's Gravenhage tot hier werd, wederom met eene niet aangezette snelheid en evenwel in nog korteren tijd dan de heenreis, te weten, in een uur en nog wel veertig minuten, volbragt. De stoomsleper *Urania* heeft bij beide ridden de dienst gedaan.

Aan het station te Amsterdam gekomen; stond aldaar een collation gereed, en werd door het houden van wederom eene pooze, aan de reizigers gelegenheid gegeven tot het bezigtigen van de uitmuntende inrigting van het fraaije gebouw, hetwelk inwendig amphitheaters-wijze gebouwd is, met eene gaanderij en kolonade, geheel langs het binnenruim, voor bewegingen der rijtuigen bestemd; terwijl de ramen der vergaderzalen of wachtkamers, een alleraangenaamst uitzigt op dit amphitheater hebben.

Aan dit Station zijn zich alsnu ook aan het gezelschap komen aansluiten de Heeren Burgemeesters en Wethouderen van Amsterdam en andere genoodigden van hier, die de uitreize naar 's Gravenhage niet hadden mede gemaakt, doch voornemens waren den feestrid naar Utrecht mede te vervolgen.

Onder de genoodigden van de Hollandsche Spoorweg-Maatschappij bevonden er zich, die tot dus verre gerne uitnoodiging van wege de Rijnspoorweg-Maatschappij hadden ontvangen, maar nu werd namens Z. Exc. den Heer Minister van Binnenlandsche Zaken kennelijk gemaakt, dat de eerstgemelde genoodigden ook de gasten van Z. Exc. waren, en alzoo op vertoon hunner uitnoodigingsbrieven, aan den Rijnspoorweg zouden worden toegelaten.

Omstreeks één ure verliet het gezelschap, zich in bijzondere rijtuigen, omnibussen en vigilanten verdeelende, het station aan de Willemspoort, om zich naar dat aan de Weesperpoort te begeven, en den togt naar Utrecht te aanvaarden; zoo als dan ook omstreeks kwartier vóór twee ure heeft plaats gehad, gaande eene enkele stoomsleper als weg-ontdekker voorop, daarna een trein van 8 rijtuigen, waarin Z. Exc. de Minister en de autoriteiten met begeleiding en een half uur later een tweede trein van vier wagens, met genoodigden of houders van bewijzen van toegang.

Al de stations, te 's Gravenhage, Leiden, Haarlem en Amsterdam en tusschen gelegen plaatsen, waren met vlaggen versierd. Ook op de tusschen stations had alles een feestelijk aanzien. De treinen zelve waren evenzeer smaakvol opgeluisterd. Dat zich op alle plaatsen waar zij voorbij stoomden, een groot aantal nieuwsgierigen bevond, behoeft geene vermelding. Een ieder nam het grootste deel in de feestvieringen op dezen heugelijken dag, en verheugde zich over het openen van de spoorwegen, waardoor reeds vier of vijf der aanzienlijkste steden des Vaderlands zoo veel nader tot elkander zijn gebragt, zoodat b. v. de afstand tusschen de hoofdstad naar 's Hage slechts een paar uren is geworden; waardoor de steden Amsterdam en Utrecht slechts een groot uur van elkander verwijderd zullen zijn; waardoor men waarschijnlijk den weg van 's Hoge naar Utrecht, binnen de vier uren over Amsterdam zal kunnen afleggen, en waardoor eindelijk tusschen de twee groote koopsteden, Amsterdam en Rotterdam, mede slechts een afstand van vier uren zal bestaan.

Dit middel van vermeld vervoer kan nu, daar het reeds op aanmerkelijke linien werkzaam is, bereids groote vruchten voor het verkeer opleveren, doch vooral zullen die hoogstbelangrijk zijn, als de Nederlandsche spoorlinien zich aan den schakel der Duitsche en Belgische ijzeren wegen aansluiten. Algemeen vleit men zich toch, dat daardoor het verkeer tusschen de onderscheidene landen zal bevorderd worden; en het binnenland van die meerdere wakkerheid en bloei de voordeelige terugwerking zal ondervinden.

Hoe dit ook zijn moge, en wat de toekomst hieromtrent in haren schoot verborgen houde, zeker is het, dat de *Zesden December* 1843, steeds eene hoogst gedenkwaardige herinnering zal opleveren, als het groote aanvangstpunt voor Nederland van de groote ontwikkeling in Nijverheid en snelle gemeenschap, welke sedert het begin onzer eeuw in immer voortschrijdende kracht, voorwaarts gaat en een middel in des Hoogsten hand is, tot het onderling nader brengen der Volken en Landen.

— Men verneemt dat eerlang eene promotie bij het corps zee-officieren zal plaats hebben.

ASSEN, den 4. December. *J. Kurver* van Veere, in Zeeland, geboortig, eerst kort geleden uit de kolonie Veenhuizen ontslagen, vervoegde zich den 29. October bij de politie alhier, om als vrijwilliger naar de Ommerschans te worden vervoerd. Zijn verzoek werd natuurlijk afgewezen, op grond van het bekende besluit, waarbij de opzending van vrijwilligers is geschorst. Daar hem niets anders overbleef, besloot hij zich bij regterlijk vonnis daarheen te laten verwijzen, en ging hij ten dien einde bij eenige ingezetenen dezer stad bedelen. Deswegens in hechtenis genomen, stond hij den 23. Nov. tersegt wegens het wanbedrijf van bedelarij, voorzien bij art. 274 wetb. van strafr. De regtbank heeft bij haar eenige dagen later uitgesproken vonnis verklaard, dat deze daadzaken noch misdaad, noch wanbedrijf, noch overtreding daarstelden en bevolen, dat de beklaagde in vrijheid gesteld werd.

In de overwegingen wordt als grond van die vrijspraak aangevoerd, dat er op dien tijd voor de stad Assen geene inrigting ter voorkoming van bedelarij bestond, dat wel is waar vóór 1. Oct. als zoodanig voor het geheele Rijk waren aangewezen de gestichten der Maatsch. van Weld., doch dat van af dien dag de werking van art. 1 van het kon. besl. van 12. Oct. 1825, krachtens hetwelk ieder die geen werk had en onvermogend was om in zijn onderhoud te voorzien, op zijn verlangen naar de koloniën kon worden vervoerd, geschorst was; en dat dus op dat tijdstip genoemde gestichten hadden opgehouden te zijn openbare inrigtingen ter *voorkoming* van bedelarij. Evenmin kon art. 475 van dat zelfde WB. toegepast worden, om dat niet bleek, dat de beklaagde van bedelen zijn werk maakte. Tegen dit vonnis heeft het Openbaar Ministerie zich in hooger beroep voorzien.

ZWOLLE, den 4. December. Gisteren morgen, omstreeks 5 uren, ontstond er plotseling brand in de woning van den landbouwer *Teunis Vryhoff Horstman*, te Hoogzuthem, in Zwollerkerspel, welke zoo spoedig voortgang

nam dat in weinig oogenblikken de boerenwoning, met de daarin zijnde veldproducten en landbouwers-gereedschap, een gedeelte van den inboedel, voorts 2 hooibergen en 2 jonge varkens, eene prooi der vlammen zijn geworden. Men heeft echter het geluk gehad de bewoners, zoo ook het vee, in tijds te redden.

NIJMEGEN, den 5. December. Men verneemt, dat er, ten gevolge eener verwacht wordende reorganisatie van het wapen der marechausées, een aanmerkelijk gedeelte van het personeel daarvan overtollig zal worden, en dat er diensvolgens deliberatiën aanhangig zijn, om met eenigen derzelven 's rijks grenzen aan de zijde van Duitschland, van af Winschoten tot Groesbeek, te doen bezetten, zoo in het belang der openbare veiligheid in het algemeen, als inzonderheid om, zooveel doenlijk, het binnendringen van verdachte vreemdelingen te keeren.

GEMENGDE BERIGTEN.

Ook te Brugge heeft men met 4 voet lange kijkers de komeet en zijn staart ontdekt. -- Het tekort van 1845 is met ongewapend oog te zien (HB. N°. 3762) ter somma van ƒ 4,833,080 en 21 cent, de staart is nog onzigtbaar. -- De vergadering der gedeputeerden te Athene is 20. November geopend, ter bevordering van 't heil van volk en staat. — De koning van Hanover gaat den winter te Berlijn passeren. — Papieren Dirk van Groesbeek heeft in 't water zijn leven verloren, zijnde uit stelen geweest. -- De verlichting te Wildervank is ongeloofelijk afgenomen zijnde van 40 reverberes niet minder dan 39 op non-activiteit. -- Volgens het Journal du Commerce wijkt Londen in zedeloosheid niet in het allerminst voor Parijs. — In de afgeloopen week is te Amsterdam een Leidsch heer in hechtenis genomen, beschuldigd zich feitelijk tegen de zeden vergrepen te hebben bij meisjes beneden de 21 jaren. -- Van het erf van Rokus Zuurmond te Scheveningen, zijn 1000 haringen gestolen. -- De broodbakker Haring te 's Hage is door een dragonder, die brood uit zijn winkel medenam, aan het aangezigt verwond. -- In Naplus, Jerusalem, Damascus en Aleppo zijn onlusten uitgebarsten ter zake der rekrutering. -- De koning van Beijeren is bezig den woekerhandel tegen te gaan. -- Te Dublin zijn per abuis wapenen in beslag genomen, bestemd voor de kust van Afrika. -- De hertog van Bordeaux gaat eerlang een reisje door Wallis doen. -- De tijdingen uit China zijn onbelangrijk. -- Men wil, dat van 1. Januarij, 1844 af Parijs dag- en nachtwakers zal hebben. In elke straat zal zich ten minste één zulk een waker bevinden, die door een fluitje met de overige wakers steeds in verbinding zal staan. -- De zaken in Spanjes hoofdstad zijn nog niet geregeld. De partijen zijn het niet eens, maar elk tracht de overhand te bekomen. - Bakkers te Kampen toonden ter gelegenheid van het St. Nicolaasfeest op de hoogte van hunnen tijd te staan: bij eenen zelfs zag men *twee* man kavallerie op *een* paard, en daar onder b e z u i n i g i n g. -- Een Amsterdamsch schutter is nijdig omdat hij het brandpiket met geene handschoenen aan, mag overnemen; heeft zich dien ten gevolge tot het Handelsblad gewend, met eene klagt over deze inbreuk op de constitutionele vrijheid van Nederland.

INGEZONDEN STUKKEN.

Mijnheer DIXIMUS, een slimme vogel en groot politicus geeft in het nommer van den 27. November aan den heer Minister van Oorlog menig nuttigen werk, *waar* en *hoe* er bezuinigd moet worden. De nieuwe en grootsche denkbeelden bewonderende, vind ik evenwel, dat zij, alhoewel op zich zelve onverbeterlijk, nog voor meerdere uitbreiding zouden vatbaar zijn. Niets is regtvaardiger en billijker, als de vreemdelingen uit het leger weg te zenden, welke, zoo als mijnheer DIXIMUS te regt opmerkt, meest, niet uit vaderlandsliefde, maar alleen om het lieve Hollandsche geld dienen. Men hoeft dit reeds vroeger bij het wegzenden der Zwitsersche huurlingen begrepen, welke zich het lekker Hollandsche brood zoo goed, en den kostelijken jenever nog beter lieten smaken; en zich alleen daarvoor en voor het ellendige geld tot den laatsten man zouden hebben laten doodschieten, wanneer de verdediging van het land zulks vereischt had. Dus weg met zulke lage zielen! Het is evenwel ongelukkig, tusschen twee haakjes, dat wij juist in 1829 de Zwitsers hebben weggezonden en niet nog een jaar gewacht. Nu hebben zij 15 jaren lang het Hollandsche geld getrokken, een jaar later zouden zij dit alles met hun bloed hebben kunnen betalen, en zij zouden het stellig gedaan hebben, niemand zal dit ontkennen; zij hebben altijd eerlijk betaald, goed zuiver bloed voor goed zuiver goud. En nu zitten zij op hunne bergen en lagchen ons uit, de blexemsche moeffe!

Dus nog eenmaal weg weg met zulke lage zielen. Wat doet men met zulke getrouwe dienaars, wanneer zij alleen voor geld getrouw en braaf zijn! Men behoude bij het leger alleen zulke officieren, welke niet voor het geld, maar alleen uit zuivere vaderlandsliefde dienen.

Welke bezuiniging! Wanneer men maar consequent wil zijn, en de maatregel ook op den geboren Nederlander toepast! Waar vindt men meer zuivere vaderlandsliefde, waar grootere verachting voor het miserabele geld! Alle officieren, welke voor geld dienen weg! De overblijvende kosten de schatkist niet alleen geenen rooden duit, maar welk uitgezocht korps officieren zullen wij hebben! alle mannen die zonder eigenbelang alles voor het dierbare vaderland veil hebben.

Reiken wij elkander de hand, brave DIXIMUS! Gij behoort stellig onder de edele onbaatzuchtige schaar van onbezoldigde verdedigers de vaderlands, en ik ben een van die schatrijke vreemdelingen, welke alleen uit liefde tot Nederland zijne uitgestrekte bezittingen, zijn vaderland, zijne familie en alles wat hem dierbaar was heeft verlaten, om zonder geldelijke belooning gelijk u te dienen.

CROËSUS MOEFFIUS.

Antwoord aan Alpha.

Algemeen is het gevoelen — en ook wij deelen uwe meening -- dat eene onverwijlde herziening der grondwet het eenige redmiddel is, dat het vaderland kan herstellen.

Wij deelen uwe meening, dat de natie tot een *algemeen petitionement* moet overgaan, waartoe zij *het regt heeft* ingevolge de bepalingen der grondwet, en waartoe *zy verpligt is* aangezien *zy alleen* in staat is, het vaderland en het koningschap te redden, welke, op den tegenwoordigen weg voortgaande, eenen zekeren ondergang te gemoet gaan; ondergang, die het gewrocht zal zijn van de gezamenlijke werking van een onbekwaam bestuur en eene karakterlooze *quasi*-volksvertegenwoordiging.

De wenschen der natie zijn zoo algemeen, en hetgeen wordt verlangd is zoo overbekend en zoo bepaald, dat daarmede niet behoeft gewacht te worden totdat de schets eener grondwet zal bekend geworden zijn; dit verlangen drukt zich toch uit door weinig woorden.

» Nederland verlangt eene *spaarzame huishouding*, » ten einde het vooruitzigt te erlangen eener vermin- » dering van ondragelijke lasten; eene volksvertegen- » woordiging, door het volk *regtstreeks gekozen* en » die door den Koning kan worden *ontbonden*; een » *verantwoordelyk ministerie* en *politische en godsdien-* » *stige vryheid*."

Op die wijze een waardig en krachtig bestuur ingesteld, en Koning en volk vereenigd zijnde, zal het herstel van 's lands financiën een punt van overweging en eene *mogelyke taak* worden. Eene betere toekomst zal te gemoet kunnen gegaan en vermindering van de nijverheid doodende belastingen verkregen worden.

Het vertrouwen van het volk op de regering en de volks-vertegenwoordiging zal zich herstellen, en het crediet van den staat zich allengs binnen- en buitenslands op vernieuwde en hechte grondslagen vestigen.

Het was een, door moedwil of onkunde onvergenoegd gemaakt, het was een bedrogen volk; het was eene berooide en beroofde schatkist, die de tweede WILLEM bij zijne troonsaanvaarding heeft gevonden.

VAN DAM VAN ISSELT.
Conversie-wet.

Wanneer wij in 's Lands raadzaal door onze vertegenwoordigers rondborstig hooren verklaren, dat 's Lands schatkist is beroofd, wanneer zulk eene geduchte verklaring, noch door 's Konings ministers, noch door iemand in of buiten de Kamer wordt betwist dan, mogen wij veilig aannemen, dat het gezegde van dien zeker wel onderrigten vaderlandlievenden vertegenwoodiger eene ontegenzeggelijke waarheid is.

Ofschoon wij nu den oorsprong van 's Lands financieele benaauwheid kennen, zoo gevoelen wij ons met die simpele kennisgeving niet genezen: De Heer VAN DAM, die zoo schoon, zoo overtuigend, de beruchte turfhistorie der Amstelveensche middelpolders heeft uiteengezet, zal zich voorzeker in het belang der schatpligtigen gedrongen gevoelen, eene ophelderende brochure, welke over al het gebeurde wegens de berooving van 's Lands schatkist een helder licht zou moeten verspreiden, in de wereld te zenden; die brochure zou als een licht in de duisternis, de aanleidende oorzaak kunnen zijn, om den minister van Justitie te bewegen de zaak te onderzoeken en crimineel te vervolgen.

Bij den beroofden staat van 's Lands schatkist, dringt men van alle kanten op bezuiniging aan: besnoeijingen, bekrimpingen, enz. enz. zijn aan de orde van den dag; de elkander opvolgende ministers, financiers van de eerste soort, hebben zich uitgeput, om nieuwe, en zelfs hatelijke belastingen uit te denken. Waarvoor al die noodelooze arbeid? De dieven die 's lands schatkist hebben beroofd, behoort men op te sporen; zie hier, voor den beschermer der geregtigheid een wijd veld, op hetwelk zijne algemeen bekende en erkende verdiensten kunnen schitteren, geopend! het geldt hier niet de kas van een rasphuis die bestolen is, neen! volgens Ridder VAN DAM is 's Lands schatkist beroofd, en bij die berooving hebben alle burgers van den staat te veel belang, dan dat men zulk eene gewigtige ontdekking slechts voor kennisgeving zou kunnen aannemen.

De geroofde milioenen zullen door de zorg van onzen voortreffelijken Justitie-minister de ledige schatkist weder aanvullen; op den ouden voet kan men dan weder onbezorgd blijven voortregeren, en wij, arme stumpers, zullen van het knellend juk der overbelasting ontheven, weder adem scheppen. "Deze regels schrijf ik in wezenlijken nood; de executie van mijn eigendom, dat ik bewoon, kan ik alleen ontvlugten, door van tijd tot tijd op een kappersdrafje naar den lombard te loopen; en waarom zou ik mij schamen te zeggen, dat ik de bodemlooze schatkist door lombardiersgeld, dat mij tegen 16pct. wordt verstrekt, help schragen? Heeft de regering niet zelfs pandjes gemaakt bij de Nederlandsche Handelmaatschappij? Zijn niet al onze O. I. producten voor tal van jaren verpand? Waar eene regering zulke schoone voorbeelden geeft, mag het geene schande heeten, zich in den nood bij den lombardier te helpen; intusschen kleeft aan mijne penningen een angstig bloedzweet; mijn ultimatum is: Zoolang de landdieven niet zijn opgespoord, zoolang het geroofde geld niet is gekeerd, van waar het genomen is, behooren de Staten-Generaal de buitengewone middelen aan de regering te weigeren.

Dat er bij ons, volgens den zeer geleerden practischen minister van kolonien, eene algemeene malaise bestaat, duldt geen tegenspraak. De heer VAN DAM zeide dan ook zeer te regt: « Het was een door moedwil of onkunde onvergenoegd gemaakt volk; hetwelk de tweede WILLEM bij zijne troonsaanvaarding heeft gevonden." — Nu zal men mogelijk vragen, of de regering sedert 1841 getracht heeft, meer wijs, meer omzigtig te handelen? Die vraag zal ik niet beslissen; maar, wanneer ik bij eene ledige schatkist pracht en praal zie ten toon spreiden, dan twijfel ik, of alles wel zuiver in den haak is. De aanmerkingen van de Staten-Generaal: « Nederland moet zijne krachten niet verspillen aan ijdel praalvertoon en overtollige kosten." deze zeer juiste aanmerkingen op de begrooting van het departement van oorlog over 1844 en 45 had men wel wat meer in het oog behooren te houden.

"Bij het algemeen gekerm van overbelasting zouden wij ook kunnen geholpen worden, indien de Koning daadwerkelijk toonde, zijn Vaderland meer dan zich zelven te beminnen, indien Z. M. vrijwillig afstand deed van een half millioen van zijn, naar evenredigheid der bevolking, al te hoog tractement; dan zouden de Generaals en andere geldverslindende staatsdienaren moeten volgen. Wanneer deze, aller harten verzoenende handelwijze veld won, zou ook mogelijk de zeer vrome en roemruchtige Graaf VAN NASSAU eenige millioenen van zijne spaarpenningen ten beste van zijn land cadeau-geven: ook de herziening der grondwet, met eene geduchte besnoeijing in de huishouding van Staat. Een en ander, met de door den heer VAN HALL teruggevoerde gestolene schatten, zou ons stellig voor een dreigenden schandelijken ondergang behoeden; geene nieuwe hatelijke belastingen zouden ingevoerd, integendeel, de bestaande zouden worden verlicht, en om te sluiten, wij zouden in het voormalig gelukkige Nederland, als in eenen hemel op aarde leven.

'S GRAVENHAGE, December 1843. X. X.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 9. December. Sedert den 7 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Florida, W. de Vries, New-York, katoen en rijst.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

De Harmina, J. Cassens, Embden, Juliana, J. C. Dreesman, Oostzee, beide ballast; Norham Castle, W. Davidson, Londen, schors.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.